GÜNAYDIN

ustura

62

Bayram tıraşı için geliyor berberiniz,
Kusura bakmayın, acırsa bir yeriniz !

-Berber Nazikel-

USTURA

Sayın ve Sevgili Okurlarımızın Kurban Bayramını candan kutlar

SE * SA

AZİZ NESİN

Sevgili dostum Bahri Filfil,

Mektubuna çok teşekkür ederim. Bu cevabımın, postada kaybolmazsa, bir yanda unutulup kalmazsa, kontroldan geçebilirse, posta dağıtıcısı zarfın üstündeki adresi okuyabilirse o zamana kadar da oturduğunuz ev istimlâk edilmezse, ya da ev sahibi sizi evinden çıkartmazsa, eline ulaşacağını umarım.

Kardeşim Bahri Filfil, nişanlımla ne zaman evleneceğimi soruyorsun. Nişanlım bir iş bulabilirse, patronu işde kendisine rahat verirse, yüzvermedi diye kızı işinden kovmazsa, ikimizin aylığıyla bir ev kiralayabilirsek, birkaç parça eşya alabilirsek, başbakanın va'dettiği kalkınma gerçekleşirse, benim aylığım artarsa, ben beni bildim bileli yükseleceği söylenilen hayat seviyemiz gerçekten yükselirse, o zamana kadar beni on yıldır bekleyen nişanlımın sabrı tükenmezse, beni bakanlık emrine almazlarsa, uzak bir yere sürmezlerse ya da işden çıkarmazlarsa, çok yakında evleneceğim.

Sevgili Bahri Filfil, Safiyanım teyzeni soruyorsun. Safiyanım teyze kendisine bakan yedinci doktorun verdiği ilâcı bulabilirse, hastanede yer bulup ameliyat olabilirse, ameliyattan sağlıkla kurtulabilirse, yine de iyi olamayacağı için Avrupa'da tedavi için döviz bulabilirse, Avrupa'ya gitmek için bineceği vapur batmazsa, yanmazsa, başka bir limanda kalmazsa, vapuru borç karşılığı haczetmezlerse, vapurdaki kaçak eşyalar yakalanmazsa, kendisi de gümrük muayenesinden sağ-salim kurtulabilirse, kocasına hediye kravat aldı diye kaçakçılıktan tutuklanmazsa, o zamana kadar da ömrü vefa ederse, Allahın yardımıyla çok yakında iyileşecektir.

Kardeşim Bahri Filfil, bizim takımın bu yılki durumunu soruyorsun. Bizim takım maçlarda kendi kalesini biraz küçültürse, güneş bizim çocukların gözüne gelmezse, rüzgâr karşıdan esmezse hakem bizim takımı tutar da haksızlık etmezse, bizim takımın seyircileri çok yüksek perdeden maç yaptığımız takım oyuncularına "Kovaaa! İneeek!.." diye bağırırlarsa ve münasip el ve bilek hareketleriyle onların moral-

ÇOCUKLAR NASIL

Doğuda propagandaya çıkan milletvekili adayı, önüne çıkan adamın elini sıkıp, sanki onu tanıyormuş gibi sordu:

-Nasılsın bakalım, çocuklar nasıl?

Adam,

-Sağol begim, dedi, büyük oğlan eyi, küçügi heç sorma. Dün gene birini öldürmüş, ortalarda yok..

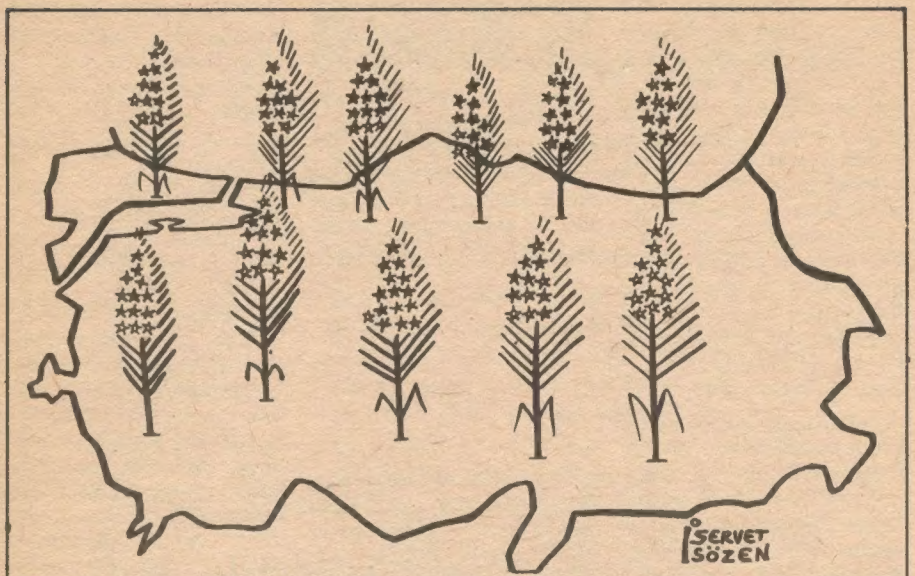

Yurdumuzda ekilen Amerikan buğdaylarının randımanı çok yüksek!

lerini bozarlarsa, koçan, kozalak ve şişe atarak kafalarını yararlarsa, her maçtan önce Eyüp Sultan Haz - retleri ziyaret edilip çocuklara mo - ral verilirse, bizim takımın şampi - yonluğu kesindir.

Bize gelince, biraz yağmur çiseledi diye telefonlar bozulmazsa, te - lefonlar bozuldu diye havagazı ke - silmezse, havagazı kesildi diye elek - trikler kesilmezse, elektrik kesildi diye radyolar bozulmazsa, radyo bo - zuldu diye su boruları patlamazsa, su boruları patladı diye taşıt sıkın - tısı başlamazsa, taşıt sıkıntısı var diye fırınlar zamma kalkmazsa, biz çok mutluyuz.

Amcamı soruyorsun, anlatayım Bahri Filfil.. Amcam Ankara'ya gi - dip bir yolunu bulabilirse, rüşvet, iltimas, torpil her neyse işini yürü - tebilirse, sınıf arkadaşı olduğunu söylediği adam kendisini tanımamaz - lıktan gelmezse, tavsiye kartı verir - se, lisans alabilirse, bankadan kredi bulabilirse, ticaret açılırsa, o zama - na kadar oynatmadan dayanabilirse, işleri çok yakında düzelecektir.

Kardeşim Bahri Filfil, küçük cen - giz, geçen yılki gibi doksan kişilik sınıfta okumazsa, üçlü öğretim ya - pılmazsa, öğretmensizlikten ders - leri boş geçmezse, bütünlemeye kal - mazsa, kalırsa ikinci sınav hakkını kullanabilirse, sınavı veremeyip borç lu geçerse, hiç biri olmaz da sınıf geçme için bakanlık yeni bir kolay - lık icat ederse, Cengiz de bu yıl sı - nıfını geçecektir.

Kardeşim Bahri Filfil, mektu - bunda öğrenmek istediğin şeyi de gi - dip sordum. Sonucu bildiriyorum : Balık kavağa çıkarsa, kösenin sakalı biterse, manda söğüt dalında yuva yaparsa, karaderili aktenli olursa, güneş balçıkla sıvanırsa, kedi çama - şır yıkarsa, gök kubbeye merdiven dayanırsa, o senin sorduğun iş de kesinlikle olacakmış.

Sevgili kardeşim Bahri Filfil, a - cele mektubunu bekler gözlerinden öperim.

BİR MASAL

Konuşmayan ŞEHZADE

Bir zamanlar bir ülkede, eskiden her ülkede olduğu gibi bir padişah varmış. Bu padişahın bir de oğlu varmış. Şehzade on sekiz yaşına gelince, padişah babasından izin isteyip, yurdunu baştan sona gezip dolaşmış. Geziden dönüp saraya gelince de hiç konuşmaz olmuş. Kendiliğinden bişey söylemediği gibi, sorulanlara da cevap vermiyor, ağzını açmıyormuş.

Padişah, şehzadenin bu durumundan büyük kayguya düşüp, ülkesindeki bütün hekimleri, oğlunun derdine umar bulsunlar diye çağırmış. Ama hiç biri şehzadeyi iyi edememiş. Ülke hocaları gelip okumuş, üfürükçüleri gelip üflemiş, büyücüleri gelip büyülemiş, ama hiç biri işe yaramamış. Ne yapmış ne etmişlerse şehzadeyi konuşturamamışlar... Hepsinden umut kesilince baş dalkavuk şehzadeyi konuşturmak umuduyla ona gülünçlü hikâyeler anlatmaya, türlü şaklabanlıklar yapmaya başlamış. Günlerden bir gün şehzadeyle dalkavuk otururlar ken, yanlarındaki gül fidanının arkasından birdenbire bir kuş pırr diye uçunca şehzade biraz korku, biraz da coşkuyla,

- Aaaa!.. Kuş!.. diye çığlık atmış.

Baş dalkavuk hemen koşup padişaha müjdeyi vermiş:

- Şehzademiz konuştu!...

Padişah, oğlunu karşısına alıp konuşturmaya çalışmış. Öpmüş, kucaklamış, sarılmış, yalvarmış, her ne yapmışsa oğlunu konuşturamamış. Şehzade yine ağzını açmıyor. Sabrı taşan padişah kızıp,

- Yatırın şunu falakaya, bir yaman sopalayın demiş.

Şehzadeyi öyle döğmüşler, öyle döğmüşler ki, acıya dayanamayan Şehzade,

- İşte gördünüz, demiş, her nasılsa bir kez ağzımı açacak oldum, beni bu kadar dövüp canıma okudunuz, ya bir de her zaman konuşsaydım, kimbilir beni ne yapardınız!

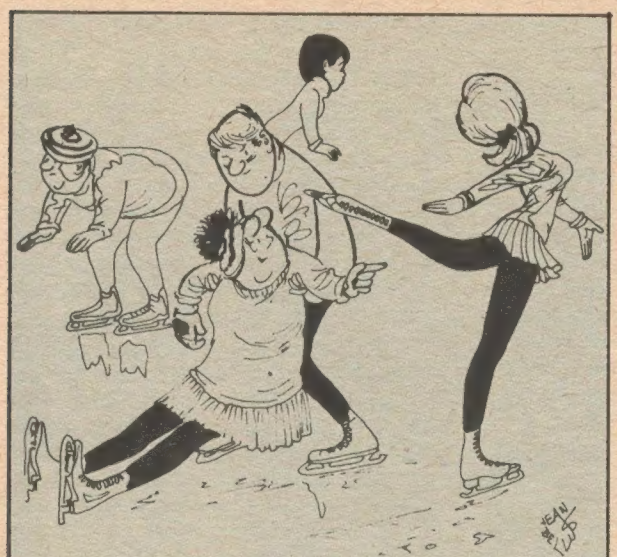

-İşte bunun gibi yapmak istiyordum...

DAHA ÖNCE

Kadın,

-Kocacım, dedi, bütün gün dua ettim bu yılbaşı gecesi poker de ikibin lira kazanasın diye.

Erkek,

-Daha önce, poker masasına oturabilmem için yüz lira borç bulayım diye dua etseydin.. dedi.

Tarihten bir yaprak

Deney gecesi

Eski İskandinavya'da anlaşan çiftlerin evlenmeden birleşmeleri bir âdetti. Pritjof'un Baldershagen mabedinde nişanları yapılır yapılmaz Prenses İngebrok'la birleşmesindeki tuhaflık yanında, güzel Asa'yı zorla elde etmek isteyen Norveç Kralı Harald'ın rakibi şövalyeye karşı silâha sarılmadan önce, şövalyenin kızla bir deney gecesi geçirmesine izin vermesi de gariptir.

Ortaçağın son zamanlarında da yalnız halk arasında değil, soylular arasında da kızın evlenmeden önce nişanlısına kendisini tamamen teslim etmesi âdeti yaygın bulunuyordu. 1378 den kalma bir belgeye göre Habsburg soyundan kont Johann tam altı ay Herzland Von Rappolstein ile deney geceleri yaşadı. Sonunda kont işe yaradığını ispatlayamadığı için geri çevrildi.

Vitus Arnepek'in anlattığı şu olay ataların ar ve âdetleri bakımından pek karakteristiktir: Bavyera Dükü I. Lutwig aslında Bohemyalı bir prenses olan güzel dul kontes Ludmilla Von Bogen ile deney gecesi geçirdi. Kontes haklı bir korkuyla

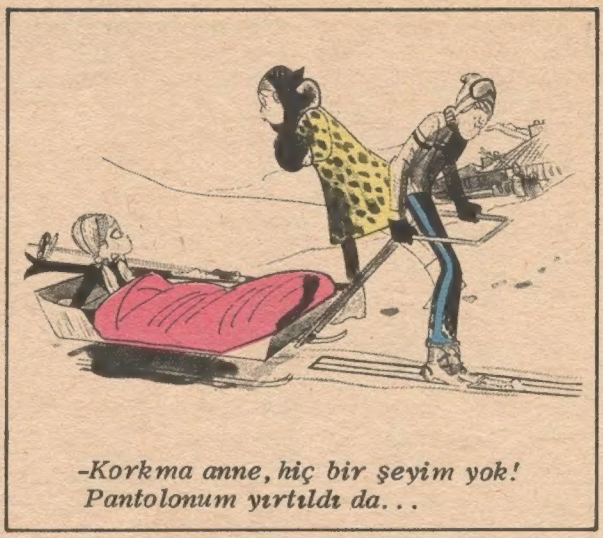

-Korkma anne, hiç bir şeyim yok! Pantolonum yırtıldı da...

dükün aşkın hazlarından memnun olduktan sonra kendisini terk edeceğini düşündüğü için bir hile tasarladı. Dük ikinci gelişinde karyolaya asılı perdede üç güzel şövalye resmi gördü. Yatağa girdiler. Sevişmeye başladılar. Kontes bir punduna getirip dükün ağzından kendisiyle evleneceğine dair söz aldı. Dük o üç şövalyenin resimleri önünde bunun için yemin etti. Ama tam yeminini bitirmişti ki, kontes, perdeyi çektiği gibi önceden perde arkasında gizlediği gerçek şövalyeler birden ortaya çıkıverdiler. Bu pek müstesna olayın tanıkları şövalyeler hemen dükün yeminini duydukları tastik ettiler. İlerde şahitsiz, ıspatsız yemini inkâr edebileceğini sanmış olan Ludwig bu durum karşısında şaşırdı kaldı. Bir yıl büyük şenlikler yaptırarak Kontes'le evlendi. Bu olay bir halk şiirinde ebedileşmiştir.

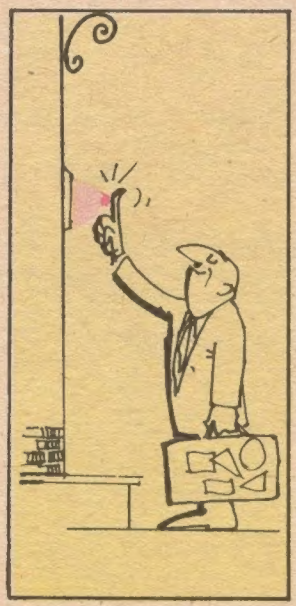

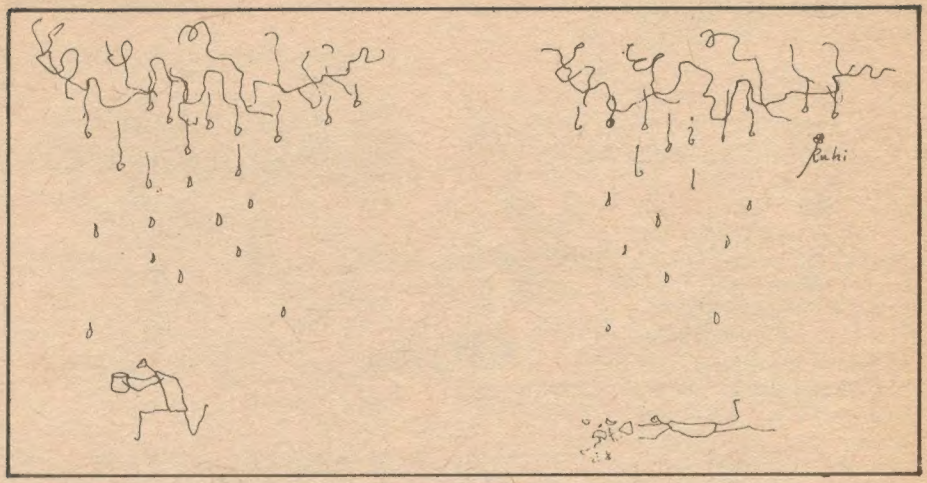

Usta Amatörler:

Ruhi Gözüney

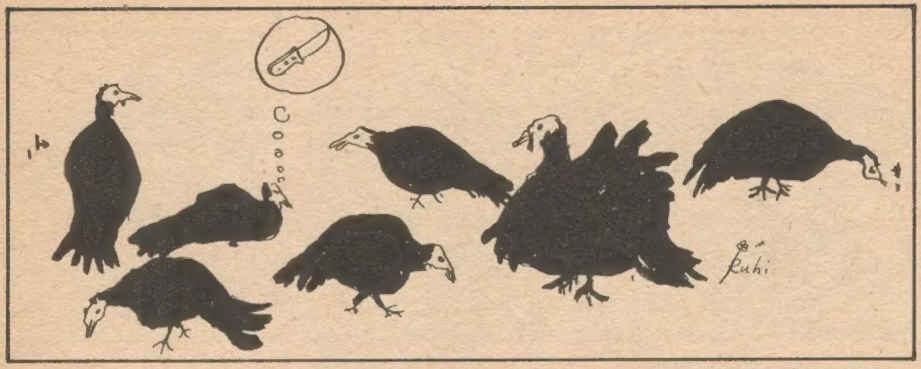

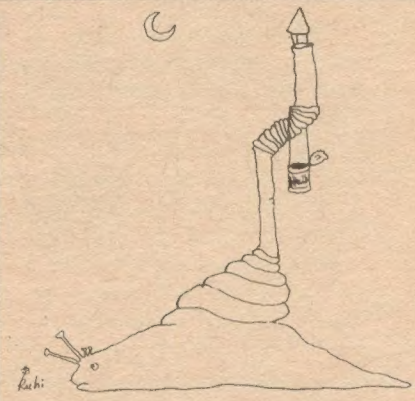

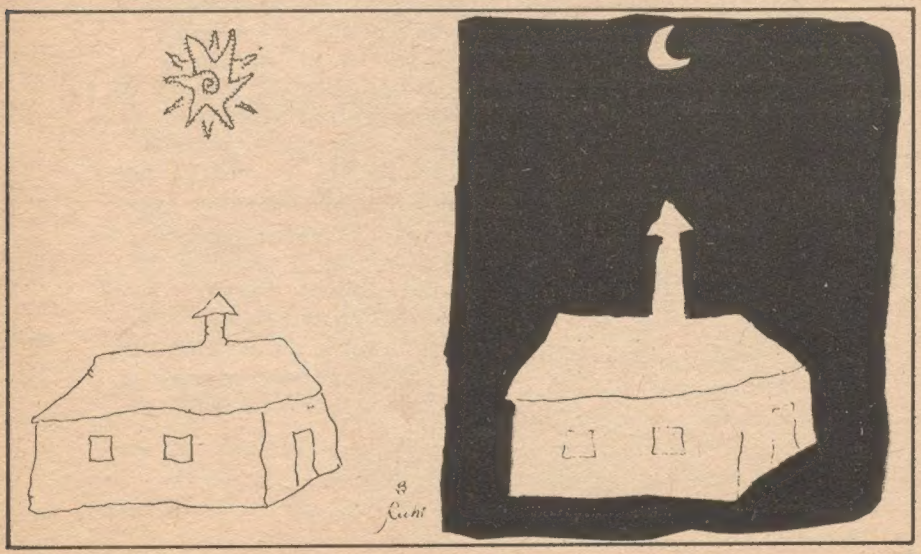

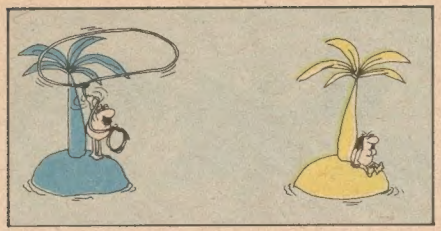

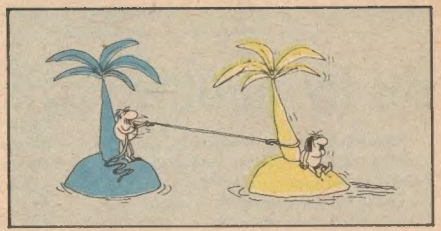

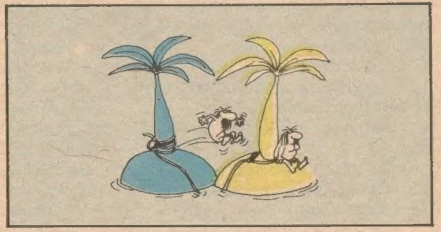

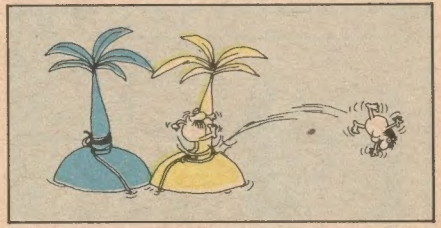

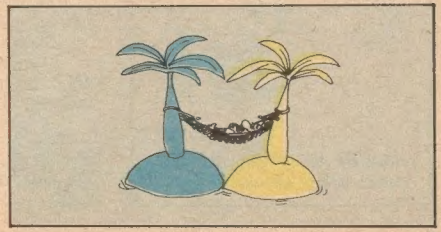

HALDUN TANER'den

BİR HATIRA

Geçen hafta bu konuda çeşitli mektuplar aldım. Bazı telefon dertleşmelerine muhatab oldum.

Bunlardan biri, Fransız gazetelerinin, Reisicumhurlarını, Ayan reislerini bile nasıl gülünçleştirdiğini söylerken, bir başkası 1936 yılında sevilen ve sayılan bir başvekilken Leon Bluum'un kendini sahnede dantelalı bir donla gösteren bir revüye nasıl herkesten fazla güldüğüne bizzat şahit olduğunu belirtiyordu.

Bundan tabii ne olabilir... Kendinden emin insanı, karikatüründe istediğiniz kadar çirkinleştirin, yazılarınızda istediğiniz kadar gülünçleştirin, banamısın demez. Bunlara kızmak bir nevi ham kalmışlığın, refulmanların, komplekslerin kısaca kendine güvensizliğin tepkisi değil de nedir?

Totaliter rejimlerde mizaha narh kanununun sebebini başka tarafta aramamalı.

Ama mizah insanoğlunun mayasına öylesine işlemiş bir cevherdir ki ne yapılsa nafile. Toprağını istediğiniz kadar kireçleyin, suyunu güneşini kesin o ne yapar yapar bir taraftan yine pırtlayıverir.

Kağıdı kalemi ortadan kaldırsanız, kanuna türlü müeyyideler koysanız bu sefer de kulak yolu ile hükmünü icra eder. Üçüncü Reich'ın sansürü bu kadar sıkıolmasa, Hitler, Göring, Göbels hakkında çıkarılan fıkraların sayısı bu kadar yüksek alayı bu derece insafsız olur mu idi sanıyorsunuz?

Üçüncü Reich, sansürü dedim de aklıma geldi. O tarihte Almanya'da okurken bizzat şahidi olduğum bir vakayı ibreti alem için burada nakledeyim:

Çok sevilen komiklerden biri bir monolog numarası sırasında, Hitlerin muhafız kıtası olan SS kıtalarının hep lüks otomobillerde gezme merakına şöyle bir dokunup geçmek için aynen şu cümleleri kullanmıştı:

"O sırada yanımızdan gıcır gıcır bir Mercedes geçti: Bir de baktım. Tabii içinde SS subayları."

Asıl hikâyenin dışında, bir teferruat olarak verilen ve halkın hafifçe gülüp geçtiği bu zararsız espri bile Gestapoyu o kadar sinirlendirmişti ki hemen o akşam komiğin merkeze çağırılıp bir güzel zılgıt yediği bütün şehirde duyuldu.

Ertesi gece aynı komikten aynı numarayı dinlemeğe giden meraklılar içinde ben de vardım. Hikâyenin orası gelince adam aynen şöyle konuştu:

"O sırada yanımızdan gıcır gıcır bir Mercedes geçti. Bir de baktım: İçinde SS subayları yoktu beyler. Evet yoktu."

Salonun bir gün öncekinin on misli kahkahalara boğulduğunu bilmem söylemeğe lüzum var mı?

Adam bu espri uğruna temerküz kampını boyladı ama Alman mizah tarihine de Hitlerlerden, Gestapolardan çok daha ömürlü, unutulmaz bir hatıra bırakmış oldu.

Diyeceğim, mizahla hiç bir kuvvet hiç bir sansür başedemez.

Ona karşı en akıllı davranış yeni görüşlü olmağa çalışmaktır.

(1958)

Melih Cevdet Anday'dan bir hikâye:

Bu ev kimin?

Bir tanıdığım var, kiracıdır. Oturduğu evin damı akıyormuş. Ev sahibine söylemiş, söylemiş, yaptıramamış. Sonunda çaresiz kendisi dama çıkmış, dam aktarmayı bilmediği için de, istemeden bir iki kiremiti kırmış. Bu sırada ev sahibi gelmiş, durumu görmüş:

-Kiremitleri kırdın, ha?

-Ne yapayım, size kaç kez söyledim. Yaptırmadınız.

-Suçunun ne olduğunu biliyor musun?

-İki kiremit kırdım.

-Öyle değil. Bu ev kimin evi?

-Sizin eviniz.

-Oğlum, aklını başına topla. Ben bu evi ne için yaptırdım?

-İşte ilk ziyaretçi! Aman çabuk şeker kutusunu sakla!

-Kiraya vermek için.

-Anlatamıyorum evladım. İyi dinle. Ben bu evi nerede yaptırdım?

-Burada.

-Burası neresi?

-İstanbul.

-Tamam. İstanbul nerdedir?

-Nerde olacak, Türkiye'de.

-Tamam, yavrum. Demek, ben bu evi Türkiye'de yaptırdım, bu topraklar üstünde. Kiminmiş bu ev?

-Sizin.

-Hayır yavrum, rica ederim beni yorma. Sizin, bizim, orası önemli değil. Bu ev, bu toprakların üzerinde yapılmış. Demek ki, bu toprağın evi, yani memleketin malı. Öyle değil mi dostum? Bunda korkacak ne var? ... Söyle, kimin malıymış bu ev?

-Sizin malınız!

-Deli olacağım. Bak oğlum, baştan başlayalım: Bu topraklar kimin?

-Bizim.

-Bu ev?

-Sizin.

-Şekerim, çileden çıkarma beni. Aklını başına topla. Güzel güzel konuşuyoruz şurda. Memleketin demedik mi? Söyle bir daha yahu, hatırım için söyle, hadi dostum.

-Peki, memleketin olsun, ne olacak?

-O halde sen kimin malını kırmış oluyorsun?

-Sizin malınızı.

-Dostum iki gözüm, kardeşim, ne olur, zıt gitme. Bu ev memleketindir, demedik mi?

-Dedik, ne olacak?

-Demek ki, sen memleketin malını kırdın, namussuz! Vatan, millet düşmanı! Hain, kundakçı! Yürü karakola!

Ev sahibi bağırıp çağırmaya başlar. Konu komşu başlarına toplanır.

-Tanıksınız, değil mi? Bu adam bile bile milletin malını kırıyor.. Sonra da bunu bir de utanmadan söylüyor. İşte dinleyin! -Kiracıya döner - Kimin malını kırdın? Bunların yanında da söyle!

-Sizin malınızı kırdım.

-Yavrum, iki gözüm, bunda telaşlanacak, korkacak bişey yok. Güzel güzel konuşuyoruz. Bu ev kimin evi?

-Sizin eviniz?

-Canım, demin memleketin evi, demedik miydi? Memleketin olduğuna göre, sen kimin malını kırmışsın?

-Senin malını be!

-Sinirlenme, ortada sinirlenecek bir iş yok. Senin, benim, önemli değil orası... Bu ev toprakların üzerinde değil mi?

-Üzerinde, ne olacak?

-Yavrum, demek ki bu ev, bu toprağın evi. Öyle değil mi? Bak, ne güzel anlaşıyoruz.

-Anlaşmayı bırak şimdi, benim işim var, ne istiyorsun?

-Hatırım için şunların yanında da söyle, hadi yavrum.

-Hadi şerefe!
yaş günün kutlu olsun

-Ne söyleyeyim be?..

-Memleketin de!

-Allah belânı versin, peki memleketin...

-Duydunuz ya, müslümanlar, bu namussuz herif, memleketin Allah belâsını versin, dedi. Yürü karakola. Millet düşmanı, casus, kundakçı, seni!

LÂFI BİLE

Doksan yaşını geçmişti. Öleceğine yakın günlerde günah çıkartıyordu:

-Aziz peder, günahı tattım...

Papaz,

-Ne zaman? diye sordu.

-Aşağı yukarı yetmiş yılı geçiyor, ama lâfı bile güzel be...

*

NERDEN ANLAMIŞ?

Kadın, kocasının suratına tokadı indirip,

-Hâlâ başka kadınları düşünüyorsun! diye bağırdı.

Adam,

- Nerden anladın karıcığım? diye sordu.

-Yüzüme baka - rak sırıtmandan .. Benim suratıma bakarken de memnun olacak değilsin ya...

Hürriyet Savaşında KARİKATÜR

8 ve 31 sayılı USTURA'larda, Türk basın ve mizah tarihinde çok önemli ve değerli yeri bulunan Teodor Kasap'a değin kısa bilgi vermiştik.

Teodor Kasap Paris'ten döndükten sonra, arkadaş olduğu Alî Bey ve Namık Kemal'le birlikte Diyojen adlı mizah gazetesini çıkarmaya başladı. İktidar, Diyojen'in eleştirilerine dayanamadı. Diyojen, yazı ve karikatürleriyle Abdülaziz döneminin baskıcı yönetimine karşı çıkıyor ve baskıcı yasaların değiştirilerek ülkenin özgürlüğe kavuşmasını istiyordi. Diyojen kapatıldıktan sonra Teodor Kasap, onun devamı demek olan Hayat adlı mizah dergisini çıkardı.

Teodor Kasap'ın dergisinde "Matbuat nizamnamesinin serbestliğine inansam mı?" başlıklı bir yazı ile, bu sayfaya aldığımız karikatür yayınlandı. Kimin yaptığını bilmediğimiz bu karikatürde, Karagöz'le Hacivat karşılıklı duruyorlar. Karagöz'ün hem elleri, hem de ayakları zincire vurulmuştur. Karikatürün lejandı şöyleydi:

"Matbuat kanun dairesinde serbestir."

İktidar, bu karikatürle Kanun-u Esasî'nın (1876 Anayasasının) alaya alındığını iddia etti. Bu karikatürden başka, sözü geçen yazıyı da, Anayasanın sıkıyönetim maddesine bir yergi saydı. O zamanki basın kanununun 15'inci maddesine göre, Diyojen'in sahibi Teodor Kasap Efendi, üç yıl hapse mahkûm edildi. Teodor Kasap hapse atıldı. (1877)

Oğlunun hapse atıldığını duyan Kayseri'deki babası koşup İstanbul'a geldi, kefalet parası yatırarak Teodor Kasap'ı hapisten çıkarttı. Türkiye'de artık çalışamayacağını anlayan Teodor Kasap Avrupa'ya kaçtı, bir süre yurt dışında kaldı.

AZİZ NESİNDEN

İNSANOĞLU

Her işin bir yolu var, acele etme biraz,
Hele politikada olacaksın çok kurnaz,
Düşmanın olsa bile çalacaksın ona saz,
Son sözünü ilk deyip aklı olan saldırmaz!
İnsanoğlu naziktir, ağır sözü kaldırmaz.
Eşek dersin kızar da, bin sırtına aldırmaz!

Çalışır görünerek yan gelip de yatmalı,
Şu ölümlü dünyanın anasını satmalı...
Din uğruna çek nutuk, olsan bile, bi-namaz,
Kazığı yağlamalı, nezaketle atmalı...
İnsanoğlu nâziktir, ağır sözü kaldırmaz!
Eşek dersin kızar da, bin sırtına aldırmaz!

Hart diye ısırmalı dünkü öptüğün eli,
Külâhını çıkarıp sakın gösterme keli.
Yükselmek isteyenler olmalı perendebaz,
Menteşeli olmalı, eğilip bükülmeli...
İnsanoğlu nâziktir, ağır sözü kaldırmaz,
Eşek dersin kızar da, bin sırtına aldırmaz!

"Merhaba kör kadı!" yok, fırsat geçmeden ele,
Kozunu oyna ama, uygun zamanı bekle!
Madem koltuk istersin, etme yavrum fazla naz,
Efendi olmak için olmalı önce köle!
İnsanoğlu nâziktir, ağır sözü kaldırmaz,
Eşek dersin kızar da, bin sırtına aldırmaz!

Bol keseden vadedip güler yüzle oy topla,
Kasayı doldur para, cüzdanına koy, topla!
Başarı yollarında olmalısın bir canbaz.
Yüksek makam önünde perende atıp hopla,
İnsanoğlu nâziktir, ağır sözü kaldırmaz,
Eşek dersin kızar da, bin sırtına aldırmaz!

Hak-hukuk sever görün, belli etme işini,
Karda yürüsen bile çaktırma gidişini...
Başarı kolay değil, olacaksın hokkabaz,
Gül ama göstermeden bilediğin dişini!
İnsanoğlu nâziktir, ağır sözü kaldırmaz,
Eşek dersin kızar da, bin sırtına aldırmaz!

TAŞLAMA

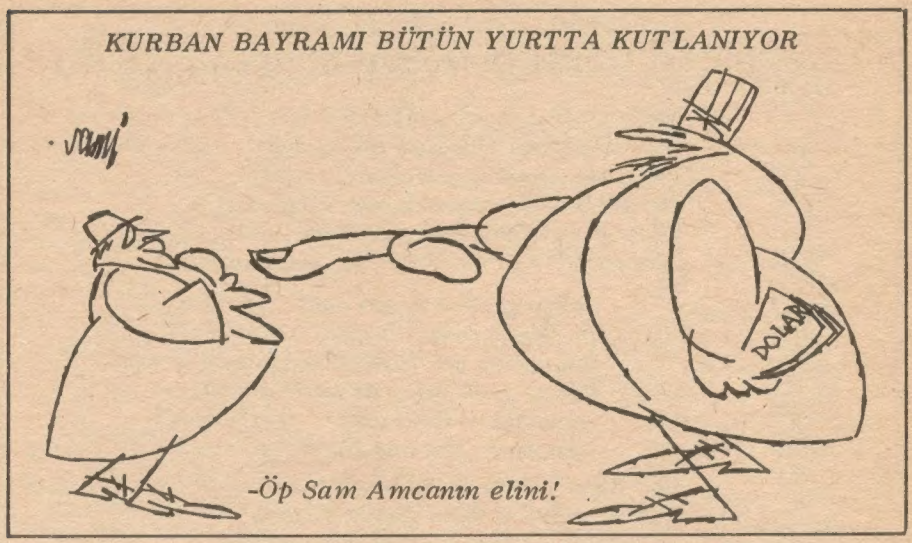

Yarışma Fıkraları

Şişli (Istanbul) -Hanımefendi Sok. No. 152/2, Ertuğrul Aydelir yazıyor:

92 TOSBAĞA

Er eğitim okulunda, erlere oku - ma-yazma öğreten subay, kolay anlasınlar diye karatahtaya yazdığı yazıların yanına resimlerini de yapıyordu. Erler de yazılanları heceleye heceleye okuyorlardı:

-A....dam...

-Ka...dın...

-Ço...cuk...

Subay karatahtaya "Kaplumbağa" yazdıktan sonra erlerden birini kaldırıp,

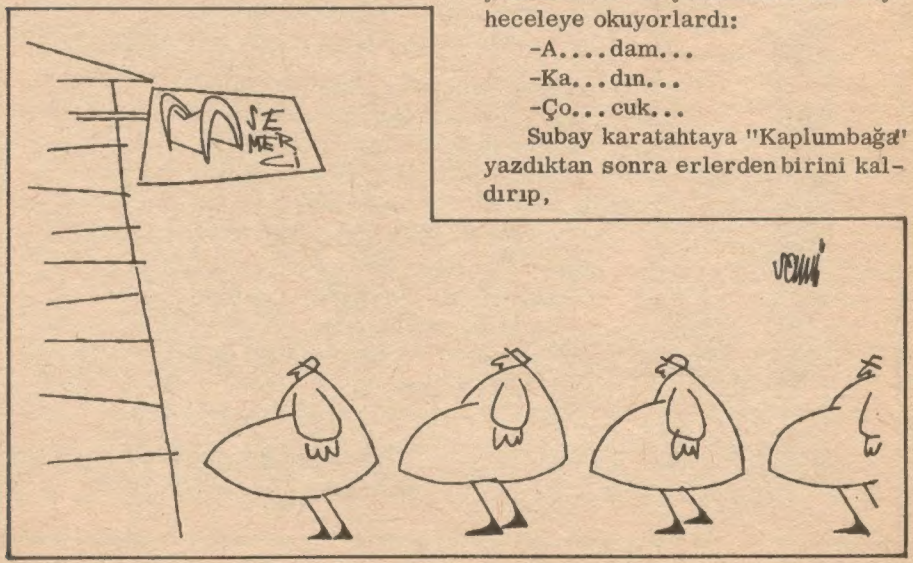

Yarışma Fıkraları göndermenin son tarihi

Nasrettin Hoca adına düzenlediğimiz Fıkra Yarışmasına gönderilen fıkralardan bugüne kadar 93 fıkra yayınlanmıştır. Fıkrası yayınlanan her okurumuza yüz lira telif hakkı gönderilmiş, yani şimdiyedek toplam olarak 8.700 lira telif hakkı ödenmiştir. Bundan sonra da yayınlanacak her fıkranın yazarına yüz lira telif hakkı ödenecektir.

SON TARİH 20 MART

Yarışma için fıkra göndermenin son tarihi 20 Mart'tır.20 marttan sonra gönderilecek fıkralar yarışmaya giremiyecektir. Okurlarımızın 20 mart'a kadar fıkralarını göndermelerini dileriz.

DERECELER

Önce de ilân ettiğimiz gibi, yarışmada birinciliği alacak fıkranın yazarına 1000, ikinci olacak fıkra yazarına 750 ve üçüncüye 500 lira ödül verilecek, ayrıca her üçüne, çok değerli gümüş Nasrettin Hoca plakası armağan edilecektir.

BEDAVA KİTAP

Hangi fıkranın birinci, ikinci, üçüncü olacağını siz okurlarımız seçeceksiniz! Okurlardan en çok oy alan fıkra birinci olacak ve birinciyi seçecek her okurumuza, önce ilân ettiğimiz çok değerli kitaplardan istedikleri bir tanesi armağan olarak gönderilecektir.

EN SON 20 MART'A KADAR FIKRALARINIZI GÖNDERİNİZ!

-Oku bakalım... dedi.

Er okuyamadı. Subay, yazının yanına bir kaplumbağa resmi çizdikten sonra,

-Neymiş? dedi.

O zaman er, sanki tahtadaki yazıyı okuyormuş gibi heceledi:

-Tos... ba... ğa...

■

Bahçelievler (Ankara) - VII Cad. 29 Sok. No: 36 A/2, Kâzım Dönmez yazıyor.

93 PAHALI DERLER

Geçen yıl Istanbul'a gelmiştim. Karnım çok açtı. Yüksekkaldırım'dan çıkarken, bir satıcının,

-İki yirmibeş, iki yirmibeş! diye bağırarak şam tatlısı sattığını gördüm.

O kadar açtım ki, hemen tablada iki tane şam tatlısı alıp ağzıma attım, satıcıya da yirmibeş kuruş verdim.

-Yetmişbeş kuruş daha vereceksin! dedi.

-Neden? İki tane yirmibeşe, diyorsun...

-Bir tanesi, iki yirmibeşe...

-Neden elli kuruşa diye bağırmıyorsun?

-O zaman pahalı diye almazlar da ondan...

-Karşılama biraz soğuksa da düşmanca değil! ..